

ความเสี่ยงใหม่ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต (Emerging risks)

มิตรพลมีการติดตามปัจจัยภายนอกหรือความเสี่ยงใหม่ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ เพื่อประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและอาจส่งผลกระทบต่อองค์กรในอีก 3-5 ปีข้างหน้า เพื่อให้องค์กรสามารถประเมินความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้น และกำหนดมาตรการรับมือที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรจะสามารถทบทวนและปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ ตลอดจนเพิ่มโอกาสในการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ โดยมีความเสี่ยงที่สำคัญ ดังนี้

1. ความเสี่ยงด้านกฎหมาย กฎ ระเบียบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

ประเภทของความเสี่ยง	ด้านสิ่งแวดล้อม / ด้านสังคม
คำอธิบายความเสี่ยง	<p>การออกกฎหมาย ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ใหม่ๆ เป็นกลไกภาคบังคับที่ภาครัฐของประเทศต่างๆ นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการจัดการเพื่อความยั่งยืน ในขณะที่เดียวกันหลักเกณฑ์และข้อบังคับเหล่านี้ ถูกนำมาใช้เป็นเงื่อนไขในเรื่องการค้าระหว่างประเทศอีกด้วย เช่น การบังคับใช้ราคาคาร์บอนของประเทศต่างๆ เป็นต้น และประเทศไทยในฐานะภาคีความตกลงปารีส (Paris Agreement) ตามกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ จึงจำเป็นต้องมีกลไกภาคบังคับและการส่งเสริมที่เข้มงวด เพื่อลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้ได้ตามที่ประเทศไทยกำหนดเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero) ภายในปี ค.ศ.2065 ซึ่งร่างกฎหมายที่สำคัญในปัจจุบันที่อยู่ระหว่างการรับฟังความคิดเห็น ได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด และร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งภายในร่าง พ.ร.บ. ได้มีการกำหนดเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่สำคัญ เช่น ในร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ กำหนดให้มีระบบการเก็บภาษีคาร์บอน โดยระยะแรก การเก็บภาษีคาร์บอนในประเทศไทย จะเริ่มจากภาชน้ำมัน ซึ่งคาดว่าจะกรมสรรพสามิตจะสามารถเริ่มจัดเก็บภาษีคาร์บอนในปีงบประมาณ พ.ศ.2568 และระบบการซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ซึ่งคาดการณ์ว่าจะมีผลบังคับใช้ในปี พ.ศ. 2574 เป็นต้น (อ้างอิงจากการร่างรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพ.ร.บ.การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม) รวมถึงมาตรการจัดการต่างๆ ที่ระบุให้ภาคเอกชนต้องดำเนินการ ซึ่งจะส่งผลให้ภาคธุรกิจมีต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้นตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทานในการเปลี่ยนผ่านสู่สังคมคาร์บอนต่ำ นอกจากนี้ปัจจุบันประเทศไทย</p>

	<p>ได้จัดทำมาตรฐานการจัดกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม (Thailand Taxonomy) ขึ้น โดยการนำไปใช้ยังเป็นไปตามความสมัครใจ (และอาจมีการยกระดับเป็นภาคบังคับใช้หลังจากให้สมัครใจไปแล้ว 3 ปี) ซึ่งจากการที่ภาคธนาคารไทยมีการนำ Thailand Taxonomy มาใช้เป็นเครื่องมือหนึ่งประกอบการปล่อยสินเชื่อ นั้น อาจส่งผลให้ภาคธุรกิจที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูง จะเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ยากลำบากมากยิ่งขึ้น หรือมีต้นทุนทางการเงินที่สูงขึ้น ซึ่งหากไม่มีกลไกภาครัฐช่วยสนับสนุน ต้นทุนที่เพิ่มขึ้นเหล่านี้จะเป็นการเพิ่มภาระให้กับผู้ประกอบการและผู้บริโภค รวมถึงส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในอนาคต</p>
<p>ผลกระทบต่อองค์กร</p>	<p>กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อาจนำไปสู่มาตรฐานใหม่ในการดำเนินธุรกิจของทุกอุตสาหกรรม จึงส่งผลกระทบต่อการค้าดำเนินธุรกิจ ทั้ง 100% ของกลุ่มมิตรผล ทั้งส่วนของรายได้ที่อาจลดลง และต้นทุนที่เพิ่มขึ้น โดยมีประเด็นที่สำคัญ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การเตรียมความพร้อมในการเปลี่ยนผ่านสู่สังคมคาร์บอนต่ำ อาจส่งผลให้ธุรกิจทั้งหมดของมิตรผลอาจมีต้นทุนในการบริหารจัดการที่เพิ่มสูงขึ้น เช่น ค่าดำเนินการในการจัดทำข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วทั้งองค์กร การสร้างองค์ความรู้ให้กับชาวไร่เพื่อให้วัตถุดิบของมิตรผลมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ต่ำลง การปรับปรุงเทคโนโลยีและกระบวนการทำงานตั้งแต่ในไร่อ้อยตลอดจนถึงการส่งมอบ การพัฒนาผลิตภัณฑ์คาร์บอนต่ำเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป ค่าธรรมเนียมในการดำเนินการต่างๆ เป็นต้น ซึ่งหากกฎหมายไม่สามารถบังคับใช้ได้อย่างสมบูรณ์ อาจทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันทั้งในระยะกลางและระยะยาว ● ความล่าช้าในการออกกฎหมายหลักและการออกประกาศที่เกี่ยวข้อง ในอนาคต รวมถึงความไม่ชัดเจนในรายละเอียด อาจส่งผลการวางแผนดำเนินการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของมิตรผล ซึ่งหากต้องมีการปรับเปลี่ยนแผน อาจทำให้เกิดการลงทุนที่ซ้ำซ้อน นอกจากนี้ระยะเวลาในการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เหมาะสม รวมถึงการไม่มีกลไกสนับสนุนที่เพียงพอจากภาครัฐ อาจส่งผลให้การเดินหน้าสู่เป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ เพื่อส่งต่อความยั่งยืนจากภาคเกษตรสู่สังคมและสิ่งแวดล้อมนั้นมีความยากลำบาก ในขณะที่เกษตรกรชาวไร่อ้อย มันสำปะหลัง และยางพารา อาจยังมีความไม่เข้าใจและไม่พร้อมในการดำเนินการตามกฎหมาย ส่งผลกระทบต่อมิตรผลมีต้นทุนในการ

	<p>ดำเนินการที่เพิ่มสูงขึ้น ทั้งค่าใช้จ่ายทางตรง เช่น ภาษี ค่าธรรมเนียม เป็นต้น และค่าใช้จ่ายทางอ้อม เช่น ค่าบริหารจัดการตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน เงินลงทุนในการปรับปรุงกระบวนการผลิต และความยุ่งยากซับซ้อนต่างๆ อาจทำให้ในอนาคตเกษตรกรตัดสินใจเลิกทำการเพาะปลูก ส่งผลกระทบต่อวัตถุดิบที่สำคัญของการผลิตน้ำตาล เอทานอล ไฟฟ้า แบริ่งมันสำปะหลัง และวัสดุทดแทนไม้ ซึ่งอาจทำให้อุตสาหกรรมหยุดชะงักได้</p> <ul style="list-style-type: none"> • ความซับซ้อนในข้อกำหนดฉบับอื่นๆ ที่มีผลบังคับใช้อยู่แล้วในปัจจุบัน เช่น พ.ร.บ.โรงงาน พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นต้น อาจส่งผลให้มีต้นทุนความยากลำบากในการบริหารจัดการภายในองค์กร และมีต้นทุนในการบริหารจัดการเพื่อปฏิบัติตามกฎหมาย
<p>มาตรการบรรเทาผลกระทบ</p>	<p>เพื่อเตรียมความพร้อมในการวางแผนและดำเนินการเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นนั้น มีตรผลจึงได้ดำเนินการและวางแผนดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เช่น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีส่วนร่วมในการรับทราบ ให้ความเห็น และผลักดันร่างกฎหมายการจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศผ่านทางหอการค้าและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมผู้ผลิตน้ำตาล และชีวพลังงานไทย มูลนิธิคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน (กกร.) คณะกรรมการร่าง พ.ร.บ. Thailand Carbon Neutral Network และ UN Global Compact Network Thailand เป็นต้น 2. กำหนดให้มีหน่วยงาน Compliance เพื่อรับผิดชอบสนับสนุนการติดตาม และประเมินความเสี่ยงของกฎหมายที่เกี่ยวข้องและมีการติดตามกฎหมายใหม่ร่วมกับตัวแทนของหน่วยงาน 3. สร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎหมายและเรื่องที่เกี่ยวข้องให้แก่พนักงานอย่างต่อเนื่อง เช่น จัดให้มีห้องสมุดกฎหมาย สื่อสารกฎหมายใหม่ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ ทุกวันที่ 15 ของเดือน การส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศผ่านช่องทาง Reskill-Upskill เป็นต้น 4. ส่งเสริมเกษตรกรให้มีทักษะความรู้ สามารถปรับตัวให้เท่าทันสถานการณ์ด้านสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป ผ่านการถ่ายทอดแนวทางการทำไร่สมัยใหม่อย่าง “มิตรผลโมเดิร์นฟาร์ม” และสนับสนุนทุนเพื่อปัจจัยในการผลิต รวมถึงอุปกรณ์ ระบบชลประทาน เช่น เงินเที่ยว ปุ๋ย เป็นต้น 5. กำหนดเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero) ในปี ค.ศ. 2050 และกำหนดเป็น Decarbonization Strategy ไว้อย่างชัดเจน

	<p>เพื่อขับเคลื่อนให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยแบ่งกลยุทธ์ออกเป็น 5 เรื่อง ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Decarbonization Own Operations 2) Decarbonization Supply Chain 3) Neutralize Residue Emissions 4) New Investment/Business 5) Economic Value <p>และนำไปสู่การปฏิบัติ เช่น มีการวิจัยและพัฒนากระบวนการทำไร้อ้อยที่ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เป็นต้น</p> <p>6. จัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของมิตรพล ตั้งแต่การจัดการในไร้อ้อย กระบวนการผลิต การจัดเก็บ ตลอดจนการขายและส่งออก เพื่อให้ทราบสถานการณ์ปัจจุบัน และเพื่อวางแผนสู่การบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero) ได้อย่างเป็นรูปธรรม</p>
--	---

2. ความเสี่ยงจากความไม่ปลอดภัยทางไซเบอร์อันเนื่องมาจากการใช้งานปัญญาประดิษฐ์ (Cyber Insecurity from Generated AI Risk)

ประเภทของความเสียหาย	ด้านสังคม / ด้านเศรษฐกิจ
คำอธิบายความเสียหาย	ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล เทคโนโลยีด้านปัญญาประดิษฐ์มีบทบาทสำคัญที่จะขับเคลื่อนการดำเนินธุรกิจที่หลากหลายมิติ ทั้งเพื่อส่งเสริมการเติบโตทางธุรกิจและการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน แต่ในขณะเดียวกันความก้าวหน้าด้านปัญญาประดิษฐ์ก็นำมาซึ่งภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้น ประกอบกับความล้ำทางกฎหมายที่ไม่ทันต่อการเติบโตทางเทคโนโลยี ส่งผลให้อาชวงการทางไซเบอร์ มีการเติบโตเพิ่มสูงขึ้น ทำให้องค์กรและบุคลากรในองค์กรอาจต้องเผชิญกับการตกเป็นเป้าหมายในการถูกโจมตี ถูกโจรกรรม ถูกเรียกค่าไถ่ ถูกหลอก เป็นต้น รวมถึงมีความเสี่ยงในการได้รับข้อมูลเท็จมาใช้งานต่อ เป็นต้น จากการนำปัญญาประดิษฐ์มาช่วยสนับสนุนองค์กร
ผลกระทบต่อองค์กร	มิตรพลเห็นถึงประโยชน์ของปัญญาประดิษฐ์ (Generative AI) และเริ่มมีการนำปัญญาประดิษฐ์ (Generative AI) เข้ามาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและดำเนินงานบางอย่างแทนพนักงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและการเพิ่มโอกาสทางธุรกิจเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน เช่น การเริ่มนำปัญญาประดิษฐ์ (Generative AI) มาช่วยการจัดการในไร้อ้อย การวิเคราะห์ข้อมูลในกระบวนการ

	<p>ผลิตเพื่อการปรับปรุงประสิทธิภาพ ตลอดจนการขายและการส่งมอบ โดยมีผลกระทบอาจต้องเผชิญกับความเสี่ยงและผลกระทบที่สำคัญ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • การตกเป็นเป้าหมายในการแสวงหาผลประโยชน์จากช่องโหว่หรือจุดอ่อนของระบบ เพื่อมุ่งทำลาย โจรกรรมหรือเรียกค่าไถ่ข้อมูลขององค์กร ทั้งในส่วนที่เป็นข้อมูลความลับทางการค้ารวมถึงข้อมูลส่วนบุคคล การใช้เทคโนโลยีที่เพิ่มขึ้นย่อมเพิ่มโอกาสในการถูกคุกคาม และส่งผลให้อาจเกิดความเสียหายทางการเงินจากการถูกระบบการชดเชยความเสียหาย และการกอบกู้ชื่อเสียงภาพลักษณ์ รวมถึงอาจสูญเสียความสามารถในการแข่ง และความน่าเชื่อถือของธุรกิจได้ • เมื่อการดำเนินธุรกิจและการทำงานร่วมกันในปัจจุบันมีความเชื่อมโยงระหว่างกันด้วยเทคโนโลยีตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งในอนาคตความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์จะยิ่งทวีความสำคัญในการขับเคลื่อนสายธารธุรกิจมากยิ่งขึ้น ความก้าวหน้าดังกล่าวจะยิ่งเพิ่มโอกาสให้อาชญากรทางไซเบอร์นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการโจมตี ด้วยรูปแบบที่ซับซ้อนและมีความยากต่อการรับมือมากยิ่งขึ้น เช่น การโจมตีแบบวิศวกรรมสังคม (Social Engineering) ที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาประดิษฐ์ในการสร้างข้อมูลเท็จ และการใช้เทคโนโลยี Deepfake ในการปลอมแปลงเป็นผู้บริหารระดับสูงของบริษัท เพื่อหลอกหลวงบุคคลากรภายในองค์กร ด้วยการสร้างอีเมลปลอมที่น่าเชื่อถือเพื่อหลอกให้พนักงานเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับของบริษัท นอกจากนี้ยังนำไปสู่การหลอกหลวงบุคคลภายนอก เช่น การปลอมแปลงภาพและเสียงของผู้บริหาร เพื่อหลอกให้มีการลงทุน เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึงการนำข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือเป็นเท็จ ซึ่งถูกสร้างด้วยเทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์มาใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ ซึ่งเหล่านี้อาจส่งผลกระทบถึงความน่าเชื่อถือทางธุรกิจ การขยายการลงทุน การสูญเสียข้อมูลที่มีค่า และผลกระทบทางการเงินอีกด้วย • การขาดความรู้ความเข้าใจ การขาดการติดตามการเปลี่ยนแปลงของภัยต่างๆ การมีมาตรการป้องกันและรักษาความปลอดภัยที่ไม่เพียงพอ ประกอบกับการรับมือและการจัดการที่ไม่เหมาะสมเมื่อเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ อาจนำมาซึ่งความเสียหายทางการเงิน ชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือขององค์กรได้
<p>มาตรการบรรเทาผลกระทบ</p>	<p>มีตรพผลถึงเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ในการนำเทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการสร้างการเติบโตทางธุรกิจ แต่ในขณะเดียวกันก็ตระหนักถึงความเสี่ยงที่มาพร้อมกันนี้ จึงได้มีการกำหนดมาตรฐานด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์</p>

ที่ตอบสนองความเสี่ยงในระยะสั้น ตลอดจนการวางรากฐานมาตรการป้องกันในระยะยาว อาทิ

1. ยกระดับมาตรการด้านไซเบอร์ ตามกรอบในการพัฒนาสากลจาก National Institute of Standards and Technology (NIST) โดยมีเป้าหมายอยู่ที่ NIST Level 4
2. คณะกรรมการความปลอดภัยทางไซเบอร์ ทำหน้าที่กำกับดูแลและให้นโยบาย โดยแต่งตั้งให้เจ้าหน้าที่ความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ (Chief Information Security Officer - CISO) ขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cybersecurity) และความเป็นส่วนตัว (Privacy) โดยมีหน่วยงาน Cybersecurity รับพิชชอบโดยตรงในการจัดทำมาตรการที่เกี่ยวข้อง
3. ให้ความรู้และสร้างความตระหนักเรื่องความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ให้กับพนักงานอย่างต่อเนื่อง เช่น การให้ความรู้พื้นฐานแก่พนักงานทุกระดับ การทดสอบความตระหนักรู้ด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ด้วยวิธีการ Phishing Simulation Test และอบรมกลุ่มเสี่ยง (Focus Group) เพื่อให้มีความเข้าใจ สามารถปรับใช้ เพื่อลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับองค์กร เป็นต้น
4. การปรับปรุงและพัฒนามาตรการรักษาความปลอดภัยต่อระบบงานและข้อมูลที่สำคัญ รวมถึงกระบวนการในการปฏิบัติการ เช่น การติดป้ายกำกับเอกสาร (Data Labeling) เพื่อกำหนดระดับชั้นความลับของเอกสาร การติดตั้ง Industrial Control Systems (ICS) Firewall เพื่อเพิ่มความมั่นคงปลอดภัยในการเชื่อมต่อระบบเครือข่ายภายในของบริษัท การติดตั้งระบบตรวจจับและคัดกรองอีเมลหลอกลวงหรือข้อความอันตราย การใช้ระบบยืนยันตัวตนแบบหลายปัจจัย (MFA) สำหรับการเข้าถึงระบบสำคัญการพัฒนา AI เพื่อระบุและติดตามรูปแบบการโจมตีที่ใช้ปัญญาประดิษฐ์ เป็นต้น
5. จัดให้มีการฝึกซ้อมขั้นตอนการปฏิบัติการเพื่อตอบสนองต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ และความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นประจำทุกปีและนำผลจากการเรียนรู้จากการซ้อมแผนมาปรับปรุงขั้นตอนการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น